

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: J. B. H. Coenen, W. L. Ghijsen, N. G. Kam,
J. L. A. Ledeboer, S. H. Stoffel.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Uit de Redactie getreden:
D. DE IONGH WZN.

Lid der Redactie geworden:
J. L. A. LEDEBOER.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING
bij den heer KAM, Koornmarkt 72, Dinsdag a. s.
ten vier ure.

Protest aan de Redactie.*

Natuurlijk moest die oude, afgezaagde kwestie, weer eens op de proppen komen, er moest weer eens geschetterd worden over het gemis aan opbruisende levensvreugde op een kroegjool. In het weekblad van 6 November werden de Delftsche verslagen in de Minerva met de haren er bij gesleept om dat oude, afgezaagde thema nog eens af te draaien. Het weekblad van 13 November heeft zelfs als hoofdartikel dezelfde strekking en de kroegdiësviering wordt als motief beschouwd om hetzelfde nog eens te zeggen, dat vroeger ook niet minder in 't weekblad al behandeld is en daar het niet ondertekend is en als hoofdartikel geplaatst besluit ik er uit, dat het van de redactie afkomstig is. Er is zoo lang gestoken en gehakt met dat motief „gemis aan opbruisende levensvreugde”, dat het geen wonder is, dat het zoo bot geworden is, dat het niet meer wondt en langs je koude kleeren afglijdt. Maar de maat kan overloopen en ik vind dat dat gezeur nu maar eens uit moet zijn en we in volgende weekbladen gespaard blijven van de behandeling van dat vervelende, afgezaagde motief.

Jullie schrijven: „Een feest heeft alleen dan beteekenis en recht van bestaan, wanneer het ontstaat uit de vreugde!” De conclusie is: dat als je niet speciaal vroolijk bent, dat je dan geen feest moet vieren, het gevolg daarvan is, dat er eigenlijk geen algemeene feesten meer zullen bestaan, want ieder is niet tegelijk speciaal uitgelaten van vreugde.

Hebben jullie dan nooit gehoord, dat je in een feeststemming kan gebracht worden? Waarom worden bij volksfeesten de vlaggen uitgestoken en kleurrijke versieringen aangebracht? Alleen om door de combinatie van verschillende kleuren vooral wanneer ze in beweging zijn, zooals vlaggen en wimpels, een feeststemming te weeg te brengen.

Als ik in een neutrale stemming naar een kroegjool ga en ik zie daar m'n vrienden intiem gezellig in een kring, terwijl de lichteffecten glinsteren op glazen en flesschen en dan plotseling valt de muziek krachtig, opgewekt in, dan jubelt het in me op.

Jullie schijnt dat nooit gevoeld te hebben en waarom?

(* De heer Woo, schijver van het artikeltje „Kroegdiës”, verzocht ons mede te deelen, dat hij volgaarne de verantwoordelijkheid voor zijn pennenrukt op zich neemt en in het volgende nummer den heer Woo hoopt te beantwoorden. Redactioneel was het bewuste stukje dus niet en dit zal, naar wij hoopen, eenigszins het harde en wreede oordeel verzachten, dat Woo over ons geveld heeft.

Redactie.

Omdat jullie vervelende waanwijze kerels zijn, met zulke suffe, saaie, zwarte zieltjes, waarin geen glans meer glinstert. Ik zie een paar van Jullie lui-uitgestrekt liggen op 't mos in de schaduw, vlak langs een beekje en ik hoor het volgende gesprek:

„Wat was Plato toch ver met z'n ideeën, hè, dat hij in z'n Republiek al een dergelijk communisme durft veronderstellen, dat de vrouw zelfs gemeenschappelijk bezit is; als de socialistische staat doorbreekt, dan is dat toch een onmogelijkheid.”

„Jawel, maar dat heeft Plato ook verkeerd ingezien, volgens de tegenwoordige natuur-wetenschappelijken, zooals bijv. prof. Heim, dat in zijn die Gefahren des ausserehelichen Geschlechts Verkehrs aantoonde ligt het monogame huwelijk in de natuur van den mensch.

„Hoe vindt je dat laatste artikeltje van Bernstein, nog al zwak, hè.

— En onderwijl dartelt de zon op alle blaren en sprankelt licht in het beekje.

Jullie, die zulke akelig geleerde, praktische wezens bent, weet je dan niet, dat als je gedachten sterk in werking zijn, je gevoel verstompt is? Als je ingespannen denkt, dan voel je geen honger, geen liefde of haat, dan heb je geen gevoel voor schoonheid.

Maar beste jongens, wil ik jullie eens een raad geven? doe dan niet zoo waanwijs tegenover je soortgenooten, blaas je niet op als die kikkert, die zoo groot als een koe wilde zijn:

Zet niet direct zoo'n gewichtig gezicht bij het hooren alleen van den naam van Marx, of Kant, of Spinoza, of Kautsky, of Kropotkin, of Herzka en zoo voort, dat is aanstellerij!

Schraap niet altijd maar meer, altijd maar meer kennis bij elkaar, hetzelfde lot kan je boven het hoofd hangen als de vrek in zijn eigen kluis.

„Knowledge is not wisdom” denkt daar aan.

Woo.

„Theosofie en hare plaats in het moderne denken”.

Voordracht gehouden in het Delftsch Theosophisch Centrum door den heer A. TERWIEL, op 12 November j.l., in 't Logegebouw.

Hoewel de bekendmaking den naam van den spreker niet vermeldde, was het Logezaaltje Woensdagavond goed bezet.

De voorzitter zette eerst het doel van het Centrum uiteen, n.l. het bekend maken der Theosophische leeringen in ruimeren kring hier in Delft, waartoe wekelijks bijeenkomsten van de studieclub worden gehouden en tevens een serie openbare voordrachten, waarvan deze dit jaar de eerste was.

De heer Terwiel begon zijn voordracht met te constateeren, dat de theosofie ondanks het kort bestaan van den vorm, waarin ze nu weder aan de wereld gebracht wordt, al dikwijls verkeerd begrepen en zelfs belasterd is.

Theosofie is een wetenschap, die in haar wezen één is met occultisme en mystiek. Het standpunt der occultisten en spiritisten, dat dikwijls aanleiding tot verwarring geeft,

wordt nader uiteengezet: hoe juist die twee staan aan tegenovergestelde polen. De spiritist passief en afwachting en de theosoof de verschijnselen bestudeerend om tot de waarheid te komen, dus actief.

De kennis omtrent theosofie is tot ons gekomen door „hen die weten“; de meesters zooals ze in 't oosten genoemd worden. Het westen heeft zijn kennis te danken aan Helena Blavatsky, die in 1874 uit Achter-Indië naar Amerika kwam en samen met kolonel Olcott, de stichters der Theosofische Vereeniging werden.

Spreker doet eenige grepen uit de theosofische studies, o. a. dat de bouw van den mensch uit verschillende gebieden bestaat en licht zijne meening duidelijker toe met eenige voorbeelden, hoe bijvoorbeeld iemand, die honger heeft met zijn bewustzijn op 't stoffelijk gebied verkeert — verder dat een soldaat in de hitte van het gevecht geen lichamelijke pijn voelt, omdat zijn bewustzijn op 't begeertegebied is en hoe iemand, die in gedachten verzonken is, zoodanig op 't gedachtegebied kan zijn, dat hij zelf geen begeerte heeft, geen liefde of haat voelt.

Met een enkel woord roert spreker de reïncarnatie aan. De wijze waarop de mensch reïncarneert is afhankelijk van zijn karma, n.l. van vroegere oorzaken. Die wet van karma, van oorzaak en gevolg, is geen fataliteit; de mensch heeft wel degelijk vrije wil te kiezen als de gelegenheid hem geboden wordt, alleen is die gelegenheid afhankelijk van zijn vroegere daden.

Na afloop der voordracht was er gelegenheid vragen te stellen. Voor meerderen bleek de kwestie van vrije wil in verband met oorzaak en gevolg niet helder te zijn. Het werd vergeleken met iemand door ketenen gebonden, dus wel in staat zijn spieren te spannen volgens vrije wil, maar zich niet in staat vrij te bewegen. Ook de herinnering aan vroegere incarnaties werd betwijfeld: men vroeg hoe dat dat mogelijk was als na den dood ook het gedachtelichaam tot ontbinding was overgegaan.

Spreker antwoordt in 't kort, dat de vrije wil om te kiezen uit de gelegenheid er wel is en dat daardoor voor volgende incarnaties de hoedanigheid wordt bepaald, dus wel degelijk vrije wil om zich zelf een richting te geven. De kwestie van herinnering vindt spreker erg moeilijk. De herinnering hoort bij het hoogere gedachtegebied en deze kan zich nu bij een andere inkarnatie niet bewust doen worden op een ander gebied, bijv. de hersenen.

De voorzitter deelt mede, dat in de eerste helft van December de heer Johan van Manen een openbare voordracht zal houden en dat nadere bijzonderheden daaromtrent nog bekend zullen gemaakt worden.

Theosophenmarsch.

Eerbiedig opgedragen aan alle Theosophen, Spiritisten, Clairvoyants, Magiërs, Bhoeddisten, Hadji's en andere geheimzinnigen.

WIJZE: de Socialistische marsch (dit is niet beleedigend bedoeld).

Op Theosophen, sluit de rijen,
De Lotusbloem, die volgen wij!
Het geld de Menschheid te bevrijden
Uit materiele slavernij.
Dat de dimensies, alle vier,
En meer van dat astraal gemier (*)
Aan ons lief centrum zij gegeven
Dat is het doel, waar naar wij streven,
Dat is ons heilig ideaal,
Aan U o Lotus, zegespraal.

Gij ego's in millioenen rijken,
Als dier of mensch, in Tibeth's veld,
Die om 't Nirwana te bereiken
Met incarnaties wordt gekweld.
Leen ons gehoor en sluit u aan,
Vereend kan Karma ons niet weerstaan.
De Vrije Wil beheersche ons leven,
Dat is het doel, waar naar wij streven,
Dat is ons heilig ideaal,
Aan U o, Lotus, zegespraal.

Niet met de wapenen der materie
Noch Aardsche krachten strijden wij,

(*) Deze oneerbiedige uitdrukking slechts vanwege de rijm gebruikt.

Dat is toch allemaal mooi larie,
Slechts Atma brengt ons wijsheid bij,
O, dit toch kwam' het vijfde ras,
En broederschap op Aarde was
En Theosophisch ieders leven,
Dat is 't doel, waar naar wij streven,
Dat is ons heilig ideaal,
Aan U o, Lotus, zegespraal.

v. T.

Vasten.

Toen de pastoor den preekstoel beklom, in z'n wijde, engelblanke koorkleed, zat daar de kleine barones, vroom, op haar gewone plaats dicht bij een warmtegevend rooster, voor de kapel der Saint Anges.

Na de gewone stille overpeinzing streek zich de pastoor zacht-gracieuselijk met den fijn-batisten zakdoek over de lippen; toen opende hij z'n armen, als een engel die wil vliegen gaan, boog het hoofd en sprak. Z'n stem was eerst in het ruime schip der kerk, als een gemurmel van stroomend water, als een verliefde klacht van den wind in het gebladerte. En langzamerhand werd sterker het gemurmel, werd het windje een storm, rolde de stem door de gewelven met majestueus donderend gerommel. Maar altijd, bij tusschenpoozen. Zelfs midden in het allerverschrikkelijkste bliksemknetteren werd de stem van den pastoor plotseling zacht, een zonnestraaltje latende schijnen door den somberen orkaan zijner welsprekendheid.

Zoodra het ritselend geblader (in de gebedenboeken) begon, had het baronesje zich gezet in de houding, een verrukte houding vol gretig afwachting verlangen, van iemand met een fijn gehoor die er zich op voorbereidt alle finesses eener geliefde symphonie te genieten. Zij scheen verrukt over de teere zachtheid der muzikale zinnen in het begin, dan volgde ze met aandacht van een kenster, het uitzetten der stem, het toenemend aanzwellen, meesterlijk omzichtig voorbereid, tot het onweer, dat ten slotte uitbarsten zou: en toen de stem haar volle omvang had bereikt, toen ze donderde, nog eens versterkt door de echos der kerkruinte, toen kon het baronesje een bescheiden toejuiching, een knikje (van voldoening, niet weerhouden.

Van dat oogenblik af werd het een hemelsch genieten, Alle vrome vrouwen kwamen onder bedwelming.

Intusschen zei de pastoor ook iets; z'n muziek was de begeleiding zijner woorden. Hij preekte over het vasten; hij zeide hoe aangenaam waren aan God de pijnigingen des vleesches. Gebogen over den rand van den preekstoel in z'n houding van groote witte vogel, zuchtte hij: Het uur is gekomen, mijne broeders en zusters, waarop wij allen, als Jezus, ons kruis moeten dragen, ons met doornen moeten kroonen, onzen kruisberg moeten beklimmen, de voeten naakt op de steenen en struiken. De kleine barones vond ongetwijfeld dezen zin zacht glijdend, want ze knipte even met de oogen, als gekitteld. En terwijl de symphonie van den pastoor haar wiegde en zij voortging de melodische zinnen te volgen, gaf ze zich over aan haar droomerijen vol intiem genot.

Vóór haar zag ze één der lange koorvensters, grijs van mist. Dus had de regen nog niet opgehouden, Het lieve kind was door een afschuwelijk weer naar de preek gegaan. Men moet er wat voor over hebben, als men godsdienstig wil zijn. Haar koetsier had in een verschrikkelijke stortvraag gezeten en zij zelf had bij het uitstappen op het trottoir even de punten harer schoenen natgemaakt. Overigens was haar coupé uitstekend; dicht en gecapitonneerd als een alcoof. Maar het was zoo treurig door de vochtige raampjes die lange rij paraplu's te zien, die zich op elk trottoir voort haastten! En ze dacht dat, als het nu eens mooi weer geweest was, zij in een Victoria had kunnen gaan. Dat zou veel prettiger geweest zijn.

Iuwendig was haar groote angst dat de pastoor zich te veel met z'n preek zou haasten. Dan zou ze op haar rijtuig moeten wachten, want door zulk weer te baggeren dat zou zeker nooit doen. En ze berekende dat als de pastoor zoo voortging, hij nooit stem genoeg zou hebben voor twee uren; dan zou haar koetsier te laat komen. Die angst bedierf een beetje haar vroom genot.

Met plotselinge vlogen van woede die hem zich deden oprichten, z'n haren schuddend, z'n vuisten vooruit als een man ten prooi aan den geest der wrake, gromde de pastoor: En vooral, wee u, gij zondaressen als gij niet op

de voeten van Jezus uitgiet de geurige olie van uwe wroeging, de welriekende olie van uw berouw. Geloof me, beeft en knievalt op de steenen. Komt en begeeft u in het vagevuur der boetedoening, die door de Kerk gedurende deze dagen van algemeene droefheid is ingesteld; doet de vloersteen afslippen met uwe voorhoofden, die verbleekt zijn door het vasten, daalt af in de verschrikkingen van honger en koude, van stilte en nacht, dan zult ge de Goddelijke genade verdienen op den dag bliksemend van triomf!

Het kleine baronesje, uit haar gedachtengang gewekt door deze verschrikkelijke uitbarsting, schudde lodderig haar hoofdje, zachtjes, als zijnde geheel van het zelfde gevoelen als de vertoornde priester. Men moest roeden nemen, zich begeven in een erg zwarten, erg vochtig, en erg kouden hoek en zich daar afzweepen; daaromtrent bestond bij haar geen twijfel.

Toen verviel ze weer in haar droomerijen; ze verloor zich in een gevoel van welbehaaglijkheid, in eene teere verrukking. Ze zat op haar gemak op een laag stoeltje, met breede rugleuning en had een geborduurd kussen onder de voeten dat haar de koude van de steenen vloer niet deed voelen. Half achterover geleund genoot ze van de kerk, van het groote schip waar wierookwalm hing en waarvan de diepe ruimten vol mysterieuze schaduwen zich vulden met bekoorlijke visioenen. Het kerkruim met z'n behangsel van rood fluweel, z'n gouden en marmeren ornamenten er uitzien als een groot heel groot boudoir vol bedwelmende geuren, verlicht door lichtjes zoo zacht als nachtlampjes, dicht en als gemaakt voor bovenaardsche liefde, had haar langzamerhand omvangen met de bekoring van z'n pracht. Het was het hoogtij harer zinnen. Haar lief mollig persoontje liet zich gaan, gestreeld, geliefkoosd. En haar wellust was vooral het zich zoo klein voelen in een groote gelukzaligheid.

Maar wat haar onbewust nog het aangenaamst prikkelde, was de warme adem van den open roostermond bijna onder haar rokken. Ze was erg kouwelijk, het baronesje. De roostermond blies bescheiden z'n warme liefkozings langs haar zijden kousen. Een loomerigheid beving haar in de zachtweeke atmosfeer.

De pastoor was nog altijd in vollen toorn. Hij dompelde alle aanwezige vrome vrouwen in de kokende olie van de hel. Als gij niet hoort de stem van God, als gij niet hoort mijn stem die is die van God zelf, ik zeg het u in waarheid, de dag zal komen waarop gij uwe beenderen zult hooren kraken van angst, uw vleesch zult voelen schroeien op gloeiende kolen; dan zult gij tevergeefs roepen: Erbarmen, Heer, erbarmen, ik heb berouw! God zal zonder erbarmen zijn en u met den voet in den afgrond terug storten.

Bij deze laatste voorstelling ging er een rilling door het gehoor. Het baronesje, dat werkelijk door de warme in haar rokken stroomende lucht in slaap werd gemaakt, glimlachte vaag. Ze kende den pastoor heel goed, het baronesje. Den vorigen dag had hij bij haar gedineerd. Hij hield heel veel van paté, van getruffeerde zalm en fijne Bourgogne was z'n lievelingswijn. Zeker, 't was een mooi man, tusschen de 35 en 40, bruin, z'n gezicht zoo rond en rozig dat men makkelijk dat priestergelaat gehouden zou hebben voor het opgewekte gezicht van een buitenmeisje. Daarbij een man van de wereld, welgemanierd aan tafel en zeer welbespraakt. De dames aanbadden hem, het kleine baronesje was dol op hem. Hij kon haar met een stem zoo bekoorlijk suikerzoet zeggen: O mevrouw, met zoo'n toilette zoudt U een heilige in verleiding brengen.

Maar hij liet zich niet in verleiding brengen, die beste man. Hij ging bij de gravin, bij de markiezin, bij z'n andere biecht kinderen dezelfde galanterie debiteeren, wat hem het bedorven kind dezer dames maakte.

Wanneer hij Donderdags bij de kleine barones ging dineeren, verzorgde ze hem als een dierbaar wezen, wien het minste tochtje kou kon doen vatten en wien een niet-lekker hapje stellig een indigestie zou bezorgen. In de salon stond z'n fauteuil in het hoekje van den haard; aan tafel hadden de bedienden het bevel om bijzonder op zijn bord te letten, om hem alleen een zeker soort Bourgogne te schenken, die twaalf jaar oud was en dien hij dronk, z'n oogen sluitende van extase alsof hij het Heilige avondmaal had ontvangen.

Hij was zoo goed, zoo goed die pastoor. Terwijl hij van af z'n preekstoel sprak van beenderen, die kraakten en ledematen, die geroosterd werden zag hem de barones in den halfwakenden toestand, waarin zij verkeerde, aan haar tafel, z'n lippen afvegende vromelijk, en zeggende: Wel

dat is een soepje, lieve mevrouw dat u genade zou doen vinden bij God den Vader, als niet uwe schoonheid alleen al voldoende was om U het paradijs te verzekeren.

Toen de pastoor genoeg toorn en bedreigingen had gebruikt, begon hij te snikken. Dat was gewoonlijk zoo zijn manier. Bijna op de knieën in de preekstoel, zoodat z'n schouders alleen te zien waren, dan plotseling zich weer opheffend, zich buigend als geslagen door smart, wischte hij zich de oogen af met veel gekraak van schoon linnen; hij gooide z'n armen in de lucht, naar rechts, naar links, met een houding van een gewonde pelikaan. Dat was het toppunt, de finale, het stuk met vol orkest, de hartroerende ontknopings scène.

Weent, weent, weeklaagde hij, in zieltogende klanken; weent over u, weent over mij, weent over God...

De kleine barones sliep heelemaal, met open oogen. De warmte de wierooklucht, de toenemende duisternis hadden haar als verdoofd. Haar genotsaandoeningen hadden haar geheel omgeven en omwikkeld en heimelijkjes droomde ze zeer aangename droomen.

Naast haar in de kapel der Saint Anges was een groot fresco, dat een groep mooie jonge mannen voorstelde, half-naakt met vleugels op hun rug. Ze glimlachten met een glimlach van verstijfde minnaars, terwijl ze in hun voorovergebogen knielende houding een klein onzichtbaar baronesje schenen te aanbidden. Die mooie jongens, met zachte lippen satijnen huid en gespierde armen! Het ergste was dat een van hen bepaald leek op den hertog de P... één der goede vrienden van het baronesje. In haar slaperigheid vroeg ze zich af of de hertog ook zoo mooi kan zijn, naakt met vleugels op den rug. En op een oogenblik verbeeldde zij zich dat de groote, rose cherubijn de zwarte jas v. d. hertog aanhad. Toen werd de droom duidelijker: het was werkelijk de hertog, erg kort gekleed, die van uit de duisternis haar kussen toewierp.

Toen het baronesje ontwaakte, hoorde ze den pastoor den geheiligden zin zeggen: vrede zij met u.

Een oogenblik bleef ze verbaasd zitten; zij geloofde dat de pastoor haar de zonen v. d. hertog toewenschte... Er was een groot geschuifel van stoelen. Iedereen ging weg; de kleine barones had goed geraden, haar koetsier was nog niet onder aan de kerktreden. Die vervelende pastoor had zich met z'n preek gehaast, wel minstens twintig minuten welsprekendheid aan z'n biecht kinderen onthoudend.

En terwijl het baronesje ongeduldig in een zijgang wachtte ontmoette zij den pastoor, die haastig uit de sacristie kwam. Hij keek op z'n horloge; hij zag er zoo verhaast uit als iemand die bij een afspraak niet graag te laat wil komen.

O wat heb ik me verlaat! waarde mevrouw, zei hij, U weet, ik word bij de gravin verwacht. Daar is een christelijk concert, en een kleine collation na.

J.

Vertaling uit:
Contes à Ninon, par E. ZOLA.

Debating.

1ste Huishoudelijke Vergadering op Maandag 17 November.

De, uit 't vorige Weekblad bekende stellingen, in te leiden door Mr. Limburg, hadden slechts een matig publiek getrokken, wat zeer te betreuren is, daar de inleider, zoowel door den vorm als door den inhoud van zijn betoog ons veel te leeren heeft gegeven en dezen avond tot een' zeer geslaagden gemaakt heeft.

De vereeniging Pro Juventute, wier belangen in den inleider zoo'n ijverig en welsprekend behartiger vinden, heeft zeker sympathie gewekt bij de Delftsche studenten, een sympathie, die naar we hopen, blijken zal uit het groot aantal handteekeningen op de lijst, die, ter aanmelding voor het lidmaatschap, op de S. P. is, of wordt neergelegd.

De stellingen werden na debat door een 6-tal studenten, een debat, dat zich hoofdzakelijk tot bezwaren tegen enkele onderdeelen en bijkomstigheden beperkte, allen aangenomen.

Het is te wenschen, dat de woorden van den voorzitter, zullen ter harte genomen worden, dat de Delftsche studenten in de volgende avonden van Debating zullen toonen, hun befaamde belangstelling in de groote vragen van den dag niet te hebben verloren, maar dat zij, zoowel door 't zelf inleiden van stellingen als door hun aanwezigheid op de vergaderingen zullen bewijzen, dat de mindere bloei van de Debating-Club in den laatsten tijd slechts een voorbijgaand verschijnsel is.

Uit de Studentenpers.

De Vox Studiosorum van 13 November heeft in zijn hoofdartikel een klacht van v. G. over de weinige belangstelling in de studie zelve onder de studenten: we voelen de studie veelal alleen maar als een last, niet als hoofdbegierigheid, waarin ons leven moet opgaan."

De heer v. G. heeft gelijk — zoowel voor ons zelf, als voor de wetenschap zou 't goed zijn, ons wat te bepalen, om datgene, dat we doen, zoo goed mogelijk te doen, niet uit vrees voor examens, maar uit den echt-menschelijken drang, om enkel goed werk te leveren.

En dan bevat datzelfde nummer van de Vox een verslag van een lezing over Guido Gezelle, door Pastoor Hugo Verriest te Utrecht gehouden voor een katholieke studentenvereniging. Waarom tracht de katholieke studentenvereniging, die hier toch bestaat, ons ook niet eens zooiets te verschaffen.

Wat kan men beter doen tot het doen kennen van de kern van het katholicisme, dan te geven de gedachten en woorden van hem, in wien die geloofsvorm tot zijne hoogste rijpheid gekomen is, van den grooten, vromen dichter, den vader van de nieuwste Vlaamsche school?

Propria Cures van 15 November heeft een belangrijk hoofdartikel van v. P.(esch), blijkbaar geschreven in overleg met den Senaat v. h. A. S. C. en het bestuur van de A. S. V. Na gewezen te hebben op den achteruitgang van 't Corps, zoowel in ledental als in inwendige kracht, beschouwt schrijver de A. S. V. waarin ook niet alles is, zooals 't zijn moest. Een studentenvereniging kan niet leven, enkel op den grondslag van vereniging van studeerenden van bepaalde faculteiten.

„Er werd verlangd naar iets concreters dan de ideale studiebelangen. Uit enkele embryonale pogingen tot 't oprichten van een kroeg kan dit verlangen blijken”.

Nu zijn er in den laatsten tijd besprekingen gevoerd, met het doel om te komen tot eene vereniging van beide lichamen, en schrijver gaat na, aan welke voorwaarden eene daaruit ontstaande corporatie zal hebben te voldoen. Die corporatie dan, zal moeten openstaan voor alle studenten aan de universiteit, dus in de eerste plaats: lage contributie. Dat zal mogelijk zijn, doordat een veel grooter aantal leden lid van deze corporatie zullen worden, en vooral ook, doordat een massa uitgaven, zooals de subsidies aan de corpsverenigingen, die tot nu toe uit de corpskas verleend werden, zouden komen te vervallen. Natuurlijk valt weg de vertegenwoordiging, en dus de post „senaatssubsidie”.

Schrijver schat, dat een contributie van f 2,50 voldoende zou zijn — waarbij er op gerekend is, dat kroeg en verenigingen aparte lichamen blijven.

Wat de groentijd betreft, dit is een instelling, die niet kan worden afgeschaft; de dood van den Amsterdamschen Studentenbond heeft bewezen, dat zoo'n lichaam zonder groentijd op den duur niet bestaan kan. Bovendien ligt het dan aan de nieuwe corpsleden, om het donderen zuiver „intellectueel” te houden, zooals, zegt schrijver, toch feitelijk in Amsterdam nu reeds het geval is.

Het aldus hernieuwde en verjeugdigde corps zal, om de functiën van A. S. C. en A. S. V. beide te vervullen, ook een bond zijn voor de faculteitsverenigingen, die natuurlijk, binnen hun kring, zooveel studie en studiebelangen kunnen behartigen, als zij zelf willen.

Ook de dames, die nu reeds een eigen vereniging met een eigen societeit in Amsterdam gesticht hebben, zullen lid van 't corps moeten kunnen worden, natuurlijk vrijgesteld van groentijd.

Ik ben niet genoeg van Amsterdamsche toestanden op de hoogte, om eenige voorstelling omtrent 't al dan niet tot verwezenlijking komen van deze denkbeelden te kunnen uitspreken. Het komt mij voor, dat het Amsterdamsch Studenten-corps al vèrgevorderd zou moeten zijn op den weg, die leidt naar het algeheel verdwijnen van kaste- en kliekgeest, zoo deze voorstellen kans van slagen zullen hebben. Komen ze er door, wat ik luide zou toejuichen, dan is dat, voor ons studenten, een belangrijk teeken des tijds, dat ernstige overdenking verdient. Ook wij hier in Delft zullen ons dan eens weer rekenschap te geven hebben, in hoeverre het noodig is, met onzen tijd weer een endje mee te gaan, en de poorten van ons corpsgebouw wijder open te zetten.

Binnen niet al te langen tijd komen we op deze kwestie, wat Delft betreft, nog wel eens terug.

Hulde! *)

Naar 'k hoor zellen drie leeën van 't D. S. C. bij deurgoande vorst de eer en glans van 't korps in 't Hooge Noorden gaan verbreien. M. i. mogen we zoo ies niet ongemerkt loaten pesseeren, waarom ik namens vrienden en vereerders de simpetieke rijers veel sukses toewens.

TOSH.

*) Om aan de joviale hartelijkheid van bovenstaand stukje geen afbreuk te doen, vond de corrector het niet wenschelijk enkele grammaticale fouten te verbeteren.

Berichten en mededeelingen.

De Commissie tot Redactie van den Delftschen Studenten Almanak verzoekt den Corpsleden hun woonplaats en vacantie adres te willen invullen op de lijsten, die hiertoe op de Societeit „Phoenix” en bij den Uitgever WALTMAN zijn gedeponeerd.

A. PLATE, Az., Secretaris.

De Commissie tot Behartiging van Studiebelangen is ingevolge de verkiezingen, in deze maand gehouden, als volgt samengesteld:

N. J. VAN DER LEY	voor de	Werktuigkundige	afdeeling.
S. H. STOFFEL	”	”	”
A. J. BOLAND	”	”	Civiele
B. A. VERHEY	”	”	”
G. B. HOGENRAAD	”	”	Mijnbouwkundige
J. L. A. LEDEBOER	”	”	”
R. A. WEERMAN	”	”	Technologische
J. L. VAN GIJN	”	”	”
A. BROESE V. GROENOU	”	”	Bouwkundige
A. M. SCHIPPERS	”	”	Scheepsbouwkundige
M. J. GRANPRÉ MOLIÈRE	”	”	B ₁ 's en B ₂ 's.
J. A. SCHOUTEN	”	”	”

Namens de Commissie,

Het Bestuur,

N. J. VAN DER LEY, President.

J. L. A. LEDEBOER, Secretaris.

J. A. SCHOUTEN, Thesaurier.

A. M. P. V.

Vergadering voor leden te Delft op Dinsdag a. s. te 8 ure in de achterzaal van Café Central.

Aan de orde: bespreking oprichting-afdeeling en werkzaamheden voor 't loopende jaar.

Gelegenheid tot 't inschrijven van nieuwe leden.

De Secretaris

S. H. STOFFEL.

SNJEUNTEJOUNSSELSKIP „FRISIA”.

Fakkom Snjeuntejoán gearkomste by Dykstra, Koornmarkt 23, om hjelve tsienen.

AGENDA.

DEN HAAG.

Vrijdag 21 Nov. Ned. Tooneel: „Zijn speelgoed; Belachelijke hoofsche juffers”; 8 uur.

Zaterdag 22 Nov. Diligentia: Concert van Messchaert en Röntgen; 8 uur.

Gebouw v. K. en W. Amsterdamsch Lyrisch tooneel: „De Mikado”; 8 uur.

Fransche Opera: „La grande duchesse de Gérolstein”, 8 uur.

Zondag 23 Nov. Diligentia: Matinée van Anna Zurhaar, Voerman en Bolle, 2 uur.

Diligentia: Concert van de Mannenzangvereniging „Crescendo”, 8 uur.

Dinsdag 25 Nov. Kunstkring: Concert van Textor, Hack en Van Isterdael, 8 uur.

Woensdag 26 Nov. Diligentia: Concert van Dyna Beumer, Max von Lorenzo en Nora Boas, met medewerking van Willem Schürmann, 8 uur.

(Zie vervolg Bijvoegsel.)

B I J V O E G S E L

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van DONDERDAG 20 NOVEMBER 1902.

Gebouw v. K. en W.: Concert van de zangvereniging „Arti et Charitati”, met medewerking van Mimy Bussius, Elly Ney en Clara Wolf, 8 uur.

Schouwburg. Tournée-Baret: „M'amour”, 8 uur.

Donderdag 27 Nov. Gebouw v. K. en W. Ned. Opera: „De Meesterzingers van Neurenberg”, jubilee-Orelia, 7 $\frac{1}{2}$ u.

Diligentia: Concert-Euterpe, met medewerking van Fieta Dermout en G. A. Schouw, onder leiding van Frans Roels, 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 21 Nov. Tivoli-Schouwburg. Fransche Opera: „La grande duchesse de Gérolstein”, 8 uur.

Groote Schouwburg: „De kiesvereniging van Stellendijk” 8 uur.

Maandag 24 Nov. Harmonie (groote zaal): Symphonia-concert, 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Gelegenheid om
degelijk te DINEEREN

à f 0,80 per persoon.

Adres Bureau van dit Blad.

Eettafel aangeboden

à 85 cts. per persoon.

Adres OUDE DELFT 128A.

Werktuigkundig teekenen en
beschrijvende meetkunde

R. BROESTERHUIZEN,

Coenderstraat 37,

REPETITOR.

CORPSLIDMAATSCHAP'S DIPLOMA'S.

De Boekhandel J. WALTMAN JR. beveelt zich aan voor het encadreeren van deze diploma's. Monsters van verschillende encadrementen zijn voorhanden. De aflevering zal zeer vlug plaats hebben, terwijl de prijzen billijk gesteld zijn.

Bierbrouwerij IJsfabriek

P

voorheen A VAN BERCKEL & ZOON.

SPECIAAL

PILSENER BIER.

Nieuw verschenen Werken.

- HENRIETTE ROLAND HOLST,
DE NIEUWE GEBOORT.
Ing. f 1,50, geb. f 1,90.
- SELMA LAGERLÖF, INGRID.
Uit het Zweedsch door MARGARETHA MEYBOOM,
Geb. f 1,—
- LODE BAEKELMANS,
DE WAARD UIT „DE BLOEIENDE EGLANTIER”.
Met teekeningen van RENÉ PIN. Geb. f 1,50.
- W. BAKKER,
HET LEVEN VAN DEN ZEEMAN TE AMSTERDAM.
f 0,50.
- GRANT RICHARDS'S
CHILDREN ANNUAL FOR 1903.
Edited by T. W. H. CROSLAND. Geb. f 3,25.
- THE BAIRN BOOK.
1. THE SHOPPING DAY.
2. THE BOOK OF THE ZOO.
2 dltjes geb. in étui f 1,75.
- IDA HEYERMANS,
VERTELLINGEN VAN DE MAAN.
Geïll. door J. B. HEUKELOM. Geb. f 1,65.
- COUPERUS, OVER LICHTENDE DREMPELS. Ing. f 2,50.
Geb. f 2,90.
- id. MAJESTEIT.
3e druk. Ing. f 2,50.
Geb. f 2,90.
- id. WERELDVREDE.
2e druk. Ing. f 2,50.
Geb. f 2,90.
- RICH DE CNEUDT, WIJDING. (Verzen). Ing. f 3,90.
- MAURITS v. WAGENVOORT,
EEN OVERWINNING. Ing. f 2,40.
- MARIE MARX—KONING.
INTERMEZZO. Ing. f 2,50.
- FRANS COENEN, ZONDAGSRUST. Ing. f 2,25.
- MEERKERK, GERECHTIGHEID.
2 dln. Ing. f 3,50.
- STEYN STREUVELS, DAGEN. Ing. f 2,50.
- W. v. AMSTERDAM,
KLEURIG EN DONKER. Ing. f 1,75.
- J. HEPPENER,
GETROUWD BIJ VOLMACHT.
(Ind. Novelle). Ing. f 1,90.
- FOGGAZARO, TWEESTRIJD.
Uit het Italiaansch. Ing. f 2,75.
- VIATOR, HET KASTEEL BOEKELO. Ing. f 1,75.

Voorhanden bij den Boekhandel
J. WALTMAN Jr. -- Delft.

Verschenen bij den Uitgever J. Waltman Jr. te Delft:
INLEIDING TOT DE STUDIE DER
ELLIPTISCHE FUNCTIEËN

DOOR

Prof. Dr. G. SCHOUTEN.

Prijs f 3,90.

Technische Boekhandel

J. WALTMAN J^R.

Binnenwatersloot 33.

De **STUDIEBOEKEN** door H.H.
Docenten aanbevolen zijn
STEEDS VOORRADIG.

Verkrijgbaar:**Teekenportefeuilles.**

Portefeuilles 100 × 75 cM.	f 2,25
„ met drie kleppen.	„ 3,20
Portefeuilles 150 × 100 cM.	„ 5,00
„ met drie kleppen.	„ 6,50
Portefeuilles, solider constructie, met rond handvat en sierlijk naambordje,	
101 × 76 cM. f 4,20.	150 × 100 cM. f 7,50
Idem met vier kleppen,	
101 × 76 cM. f 6,10.	150 × 100 cM. f 10,75

TEEKENBORDEN 100 × 150.

id. 100 × 75

id. 75 × 55.

Teekenhaken, Teekenschragen, Driehoeken, Mallen.**REKENLINIALEN.**

Maatstokken, Decimeters, Technische Inkten, Teekenpotlooden,
Verfschotels, Penseelen, Punaises, Gomelastiek.

DICTAATCAHIERS.

SCHETSBOEKEN.

PASSERDOOZEN

systeem E. O. Richter & Co. tegen de door de fabrikanten vastgestelde
prijzen. Een groote collectie dezer doozen en losse instrumenten is
voorradiig.

Technische Boekhandel

J. WALTMAN J^R.

Binnenwatersloot 33.